OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 521.
Ročník 52.
Červen 2023

Coloradoa mesae-verdae **Boissev. & Davidson - Col. Cacti, 55, 1940.**

Z naší činnosti

Květnová schůzka proběhla v úterý 2. 5. 2023, neboť v pondělí 1. a 8. května byly svátky. Po organizačních informacích se ujal slova náš host z olomouckého Klubu, kamarád Miloš Krejzlík, mezi trampy známý jako Grizzly. Sebou si přivezl kytaru a hned v úvodu a v předělech přednášky zahrál písničky. Ta úvodní byla známá skladba, kaktusářská hymna, „Chlupatý kaktus“. Miloš nám představil své obrázky z jeho cest po Chile. Tam se teď jezdí velmi často, poněvadž zde nebývají žádné problémy s cestováním, ubytováním, je zde dobrá strava, lidé jsou příjemní a rostou tam nádherné kaktusy. V poslední době se čilské kaktusy dočkaly módní vlny a velké popularitě. Viděli jsme překrásné obrázky a vyslechli jsme si zajímavé historky z cestování. Miloš je stále aktivní cestovatel, takže se můžeme v budoucnu dočkat další přednášky. Děkujeme přednášejícímu za skvělý zážitek.

Obrázky našich členů

***Coloradoa mesae-verdae* Boissev. & C. Davidson - Colorado Cacti, 55, 1940.**

Pediocactus mesae-verdae (Boissev. & C.Davidson) Arp - Cact. Succ. J. (Los Angeles) 44: 222. 1972.
Sclerocactus mesae-verdae (Boissev. & C.Davidson) L.D.Benson - Cact. Succ. J. (Los Angeles) 38: 54. 1966.
Echinocactus mesae-verdae (Boissevain & Davidson ex Marshall & Bock) LD Benson 1951.
Už na první pohled do nejznámějších synonym tohoto druhu, zjistíte, že druh prošel mnoha změnami. Většina pěstitelů však ví, že se jedná o stejný druh, který se může vyskytovat na několika místech USA. Na titulní straně je rostlina se sběru S. Bracka - SB 1010.

Podobnost čistě náhodná

Tak by mohl být uveden nadpis tohoto příspěvku. Na zadní straně je ukázka variability několika druhů, rostoucí často velmi daleko od sebe, přesto si jsou na první pohled dost podobné.

***Toumeya papyracantha* Britton & Rose - Cactaceae, 3: 91, 1922.**

I tento druh prošel několika taxonomickými změnami, můžeme jej sledovat jako *Sclerocactus, Pediocactus* apod. Areál rozšíření je USA, hned na několika lokalitách. Proto i vzhled druhu je velmi variabilní a můžeme ho sledovat různě vytrněný a různými barvami trnů. Malé rostlinky spolehlivě kvetou při dodržení základních pokynů. Rostliny v našich podmínkách jsou mrazuvzdorné.

***Pterocactus australis* (F. A. C. Weber) Backeb. - Desert Pl. Life 22: 17, 1950.**

***Pterocactus fischeri* Britton & Rose - Cactaceae, 1: 31, 1919.**

V Argentině, roste velmi podobný druh, který přátelé často nazývají *Toumeya* Jižní Ameriky, a tím druhem je *Pterocactus australis* nebo též *P. fischeri*. Opět tyto druhy rostou na velkém areálu a často jsou podobně otrněné jako rostliny z USA. I samotné rozlišení těchto dvou druhů dělá někdy potíže, ale základní znak je především v barvě blizny. *P. australis* má bliznu žlutou a *P. fischeri* má bliznu červenou. Pěstování nečiní větších problémů, vydrží v zimě i nízké minusové teploty, až do - 20 ºC.

***Turbinicarpus macrochele* (Werderm.) F. Buxb. & Backeb. - in Cactaceae: Jahrb. Deutsch. Kakt. Ges. 1937.**

Vraťme se však zpět do Mexika, kde roste hned několik druhů z rodu *Turbinicarpus*, které jsou též velmi vizuálně podobné rodu *Toumeya*. Dnes představím dva druhy, ale je jich podobných hned několik. Zajímavě pokroucené trny mají *T. macrochele* nebo *T. pseudomacrochele*. Jsou to rovněž malé druhy, vhodné k pěstování pro okynkáře.

***Turbinicarpus flaviflorus* G.Frank & A.B.Lau - in Kakt. and. Sukk., 30(1): 6, 1979.**

Velmi podobný je *Turbinicarpus flaviflorus* s pokroucenými trny na všechny strany jako *Toumeya papyracantha*. *T. flaviflorus* je podobný i tvarem stonku. Turbinikarpusy jsou nenáročné druhy, které bohatě kvetou i několikrát během sezóny. Většina druhů kvete už brzy z jara. Opakovaně mohou kvést v létě, když se ochladí a rostliny zalijeme, tak většinou do 14 dnů znovu zakvetou.

V říši bodláků - část 2.

aneb vzpomínky na moje začátky kaktusaření

Nový přírůstek do rodiny

Při této příležitosti musím vzpomenout ještě jednu důležitou záležitost. Jednoho dne k nám přijel na návštěvu strejda z Ostravy s nějakým starším, asi devatenáctiletým klukem. Druhý den jsme se dověděli, že máme ještě jednoho staršího bráchu. Moje matka měla Ivana v osmnácti letech a za nevyjasněných událostí byl svěřen do výchovy jeho otci Floriánovi Kubelovi. Od té doby k nám začal Ivan Kubela pravidelně dojíždět a prakticky ovlivnil celý můj další život. Bratr Ivan sice kaktusy nepěstoval, ale mohli jsme s ním jako kluci jezdit stanovat do přírody, hráli jsme spolu na kytaru, jezdili na kole dlouhé výlety apod., prostě prima brácha. Později, stejně jako brácha Ivan jsem i já fáral na karbonu v Ostravě.

s Ivanem v lesích na Šelenburku 1963 a 27.3.1965 hraji na kytaru na jeho svatbě

Nové kaktusářské začátky

Jak už se to v životě někdy stává, tak jsem se i já oženil, odešel jsem po vojně roku 1971 za prací do Ostravy, kde jsem jako důlní pracovník za krátko v srpnu 1972 dostal byt (nakonec jsem na šachtě vydržel až do předčasného důchodu, kdy jsem byl ze zdravotních důvodů vyřazen). To už jsme měli první dceru Patricii a tak nový byt byl velkou úlevou pro společný rodinný život. Když člověk dostane nový byt, tu vzniká otázka co do bytu. Když nový byt, tak i nový přírůstek, zvláště jeli populační nárůst podporován finančně vládou a tak přišla na svět roku 1973 druhá dcera Jana. Každý správný král musí tři dcery, nevyhnul jsem se tomu ani já a tak roku 1976 se nám narodila třetí dcera Linda. Do bytu však patří i nějaká ta zeleň. Neobešlo se to ani u nás. První kytky většinou každý shání po příbuzných nebo známých, podobně

to proběhlo i u nás. Kromě tehdy běžných pokojových rostlin jako difenbachie ozdobná svým kropenatým zeleno bílým listem, filodendron s vykrajovanými listy, známý pokojový fíkus s oválnými kožovitými listy, běžný tzv. blázen (*Tradescensia*) a další, se ve větší míře začaly objevovat v domácnosti sukulentní rostliny jako tchynin jazyk (*Sanseviera*) se žlutým okrajem listů, léčivé *Aloe arborescens*, ale už i listové a vánoční kaktusy. Důvod byl jediný. V suchém panelákovém bytě tyto rostliny vydržely podstatně déle bez zálivky než normální pokojové rostliny. Zvláště se to projevovalo, když jsme odjížděli na pár dní mimo domov.

Po letech jsem si vzpomněl na svou starou sbírečku kaktusů, kde jí je asi konec. Jaké bylo překvapení, když jsem zjistil, že jeden kaktus zázrakem přežil, o který se v tuto dobu už starala moje sestra. Ani jsem ji nemusel dlouho přesvědčovat ať mi můj starý echinopsis dá, velice ráda se ho zbavila a ještě mi přidala další listnaté kaktusy. Tyto fyláče měla postavené na okně a obsypané spoustou velkých červených květů. Navíc jsem si odnesl větší rostlinu *Aloe arborescens*, které měla sestra kvůli léčivým účinkům této rostliny.

pěknou sbírku za Krnovem v Chomýži měl pan Čvanda 1975

První kaktusy v Ostravě

Když jsme s rodinou jezdívali vlakem na chalupu do Krásných Louček, viděl jsem u tratě v Chomýži skleník s kaktusy. Netrvalo dlouho a ve volné chvíli jsem se vydal na kole prozkoumat situaci. Byl jsem mile přivítán starším pánem a od té doby mě pan Čvanda vždy rád viděl. Jelikož to bylo poměrně blízko od chalupy, tak jsem jej často navštěvoval, abychom si o pěstování kaktusů povykládali. Pan Čvanda nebyl organizovaný v žádném kaktusářském kroužku, ale krnovští kaktusáři jej dobře znali. Skleník měl rozdělený na dvě části oddělené dveřmi. V jedné části pěstoval kaktusy a v druhé části zeleninu. Bohužel velmi brzy po našem seznámení zemřel.

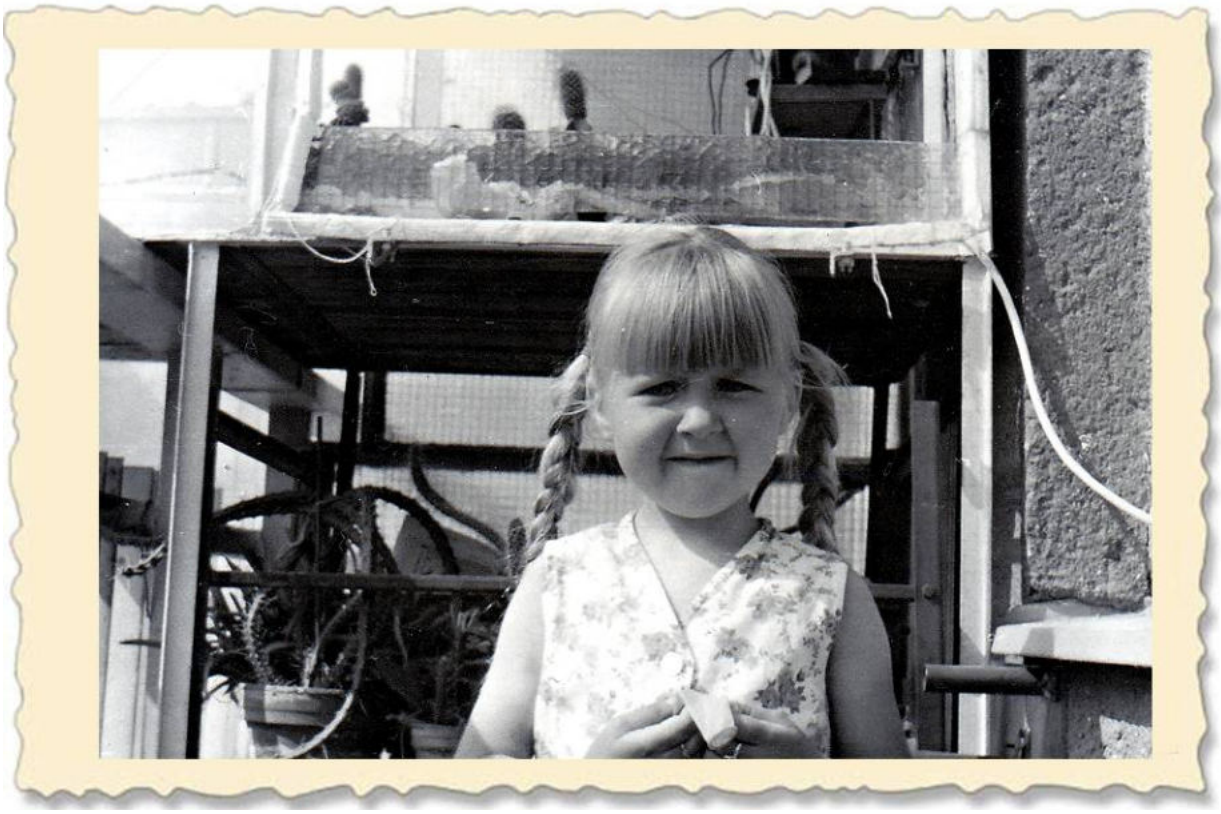

dcera Patricie u skleníčku s kaktusy na balkoně v Porubě 1976

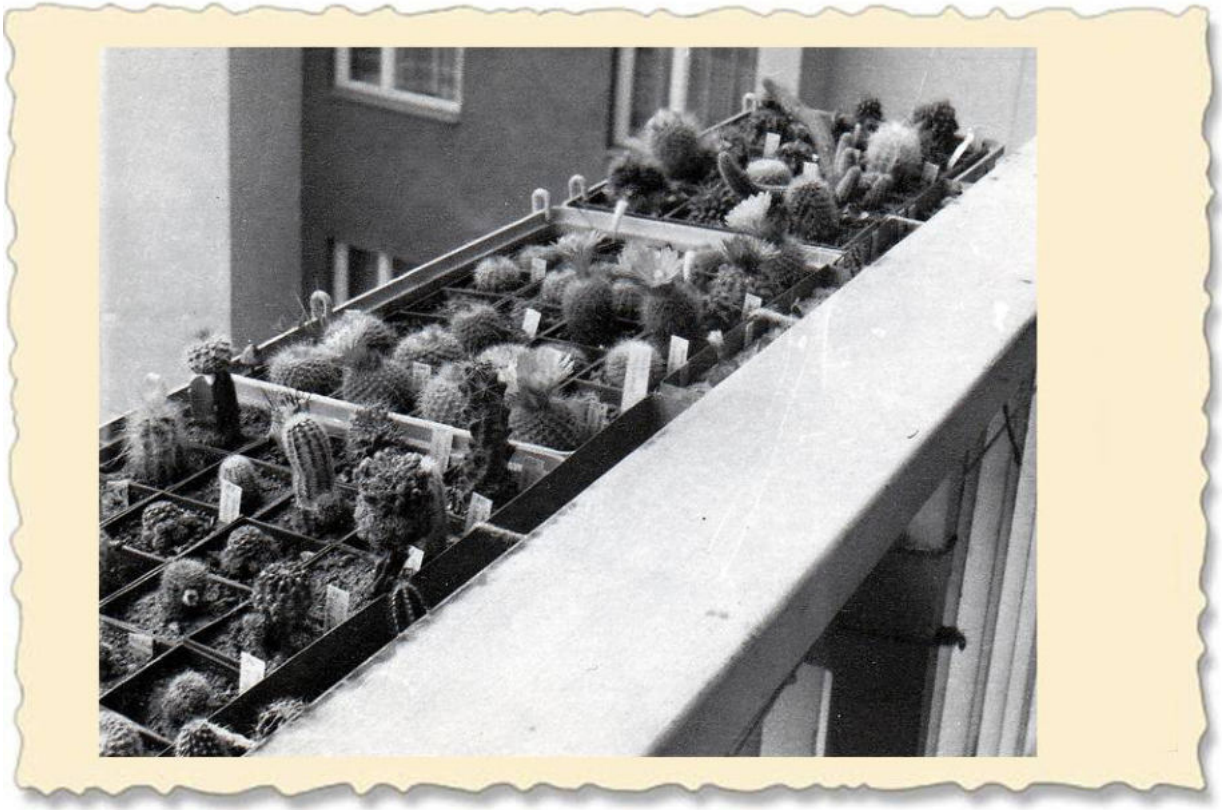

další část sbírky na balkoně 1976

To už se sbírečka rychle začínala rozrůstat. Postavil jsem na balkoně malý skleníček, který ale brzy nestačil. Na zábradlí jsem udělal dobré držáky na krabice.

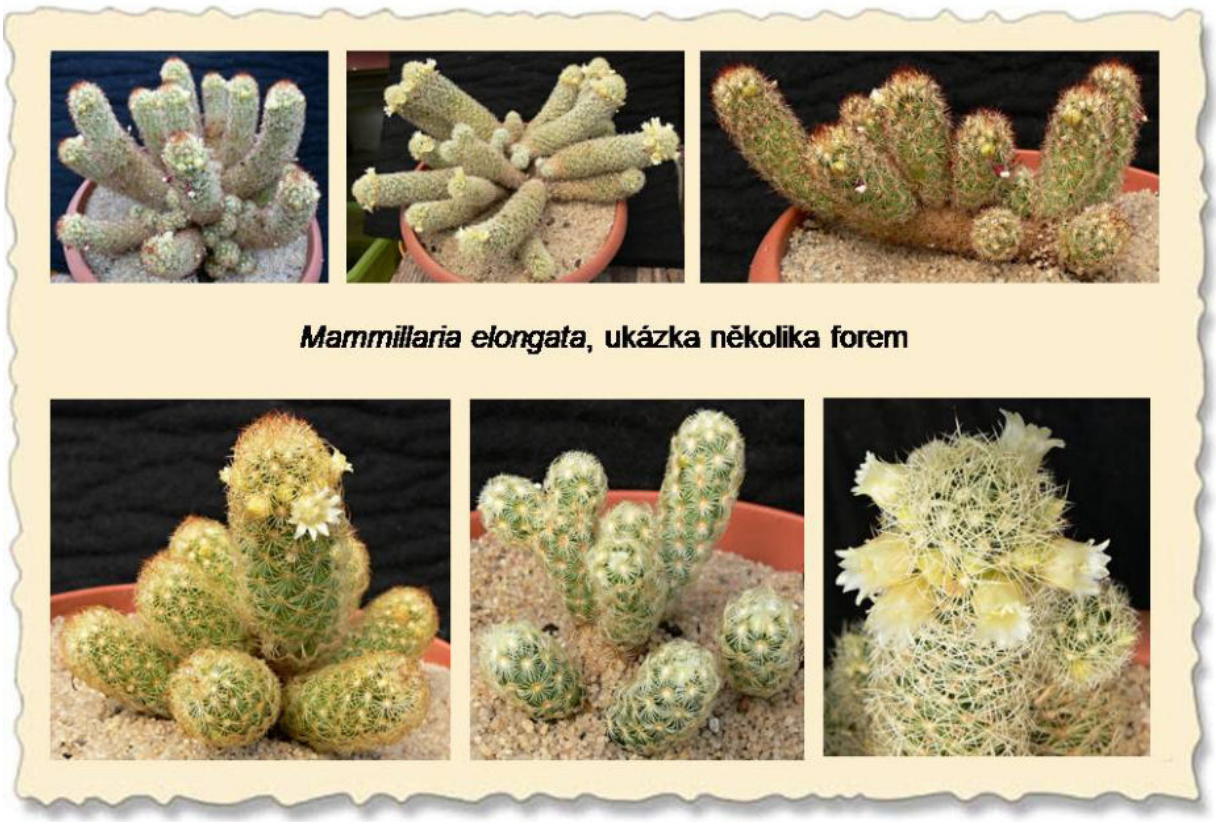

Mammillaria elongata, ukázka několika forem

Od známého souseda Jana Chlebka jsem dostal další malé kaktusky jako *Mammillaria wildii, bocasana, gracilit, elongata …* a už jsem byl znovu polapen do spárů staré vášně. Podobně jako známý soused jsem začal procházet květinářství, tržiště a pídit se po dalších malých kaktusech. Tenkrát mi dokonce manželka koupila na narozeniny kaktus – *Mammillaria* sp., který sehnala někde v květinářství, bohužel to byl od ní první, ale také poslední podobný dárek. Pozdě pochopila, že jsem tomuto koníčku znovu zcela propadl. Známý soused mě seznámil s podobně postiženým kaktusářem z práce - Janem Kabílkou, kde jsme všichni tři pracovali na jedné šachtě. Jaké bylo však mé překvapení, vždyť jsme se znali od vidění ještě z Krnova, kde jsme bydleli nedaleko od sebe, že však pěstuje kaktusy, jsem nevěděl. Navíc jsem znal dobře jeho manželku, s kterou jsme kdysi chodili na stejnou školu a do stejného ročníku, rovněž bydlela nedaleko - jen přes tři domy. S Janem jsme pak navštěvovali všechny výstavy kaktusů v Ostravě i v Porubě (tenkrát existovaly v Ostravě dvě dobře prosperující kaktusářské organizace). Pěstování kaktusů bylo v tuto dobu hodně rozšířené a obě organizace měly velký počet členů, pro které pořádaly každý měsíc dvě setkání. Na jednom se pořádaly přednášky a na druhém byly tzv. burzy, kde pěstitelé prodávali své semenáčky. Prakticky jsme se s Ostravskými kaktusáři setkávali čtyřikrát do měsíce a sháněli pěkné kytky.

Jan už tehdy znal jednoho kaktusáře z Krnova, kterým byl Josef Křípal a taktéž bydlel jen nedaleko od místa, kde jsem dříve bydlel. Slovo dalo slovo a jednoho dne jsme pana Křípala navštívili. S Janem, ale i sám jsem pak sbírku pana Křípala ještě několikrát navštívil. Kaktusy pěstovala i jeho manželka, která měla pěknou kolekci gymnokalycií. Rovněž jsme spolu chodili na výstavy kaktusů v Krnově, kde jsme stále jezdili k rodičům na návštěvy a tak jsme spojili příjemné s užitečným a využili situace k prohlídce výstavy. Samozřejmě se to neobešlo bez nákupu několika rostlin.

s Janem Kabílkou a moji dcerou Janou na výstavě kaktusů v Krnově

V tuto dobu byl předsedou bruntálsko-krnovského kroužku Ing. Miloslav Werner, známý gymnofil, který stál svého času také u vydávání časopisu Gymnofil. Než se odstěhoval do Náměště nad Oslavou, navštívil jsem několikrát jeho sbírku v Bruntále. Josef Křípal byl už tehdy známý pěstitel kaktusů, po Ing. Wernerovi další, dlouholetý předseda krnovského spolku. To už byla pro nás velká sbírka kaktusů pěstovaná ve skleníku, který měl dvě ramena, čili dva spojené skleníky vedle sebe spojené chodbičkou. Skleník byl z cesty tak trochu ukrytý mezi nádhernými rododendrony a azalkami.

Kromě větších sbírkových rostlin bylo ve skleníku i spoustu výsevů ze semen, které získal od montéra ze Strojosvitu, který byl na montáži v Mexiku. Montér už tenkrát v sedmdesátých letech procestoval blízké i vzdálenější místa v Mexické přírodě a nasbíral panu Křípalovi spoustu zajímavých semen. Od Josefa jsem nakoupil poměrně hodně semenáčků z importních semen. Spoustu semenáčků jsem později také dostal už jako větší rostliny, když mi zmrzla poprvé sbírka (o tom však jindy). S odstupem času lze konstatovat, že zde byly opravdu pěkné a zajímavé rostliny, některé nové druhy byly určitě ještě nepopsané. Kolekce obsahovala větší množství mamilárií, echinokaktusů, ariokarpusy, echinocereusy, ferokaktusy apod.

Ve sbírce byly zastoupená i pěkná kolekce z Jižní Ameriky, zvláště pak parodie, notokaktusy, gymna, lobivie, rebutie atd. První kytky, které jsem tenkrát od Josefa Křípala koupil, byly určitě *Parodia sanguiniflora* s nádhernými velkými červenými květy, *Parodia microsperma* se žlutými květy a *Rebutia senilis*, tyto jsem úspěšně pěstoval na balkoně několik let. Pan Křípal později postavil domek na konci města a nechyběl ani skleník pro kaktusy. Zde se pravidelně konaly schůzky kaktusářů z Krnovska, kterých jsem se také zúčastňoval. Podobně navštívil Josef několikrát moji sbírku v Krásných Loučkách, a když jsem postavil nový skleník v zahrádkářské osadě v Porubě, přijeli se Křípalovi, ale i další krnovští kaktusáři také podívat. Tentokrát jsem se mohl já revanšovat a každý si odvážel nějaké kaktusy.

Josef Křípal z Krnova ve starém skleníku 1975

posezení u Křípalů (nahoře), zleva: Macek, Mališ, Král, Zdrálek, Havelka, Drobný, Kňákal

Po roce 2000 Josef Křípal kaktusy už nevyséval, spíše jen udržoval, co kdysi vypěstoval ze semen. Po revoluci se postupně krnovští kaktusáři scházeli čím dál méně, až Klub zcela zanikl. Víceméně se scházeli už jen někteří jedinci na přátelskou návštěvu. Po roce 2010 jsem se dozvěděl, že Josef Křípal je vážně nemocný a záhy umřel. Jeho manželka Ludmila umřela později v roce 2022.

předseda krnovských a bruntálských kaktusářů Josef Křípal s manželkou Ludmilou v Ostravě

Jiří Zdrálek z Krnova

V Krnově, místní části Kostelec, měl sbírku pan Jiří Zdrálek. Jeho sbírka byla vyšperkovaná a neměla žádné chyby. Pokud se objevila na rostlině vada, šla nekompromisně do popelnice, opravdu nádherná sbírka. Lumír Král

Cereus aethiops Haw.

Philos. Mag. Ann. Chem. 7: 109, 1830.

Jméno *Cereus* poprvé použil roku 1625 německý botanik a lékař J. T. *Tabernaemontanus*a, jméno se vztahovalo pravděpodobně na monstrózní formu *Cereus hexagonus*. C. Linné všechny kaktusy zařadil do jediného rodu *Cactus*. Jeho současník Philip Miller 1754 vyhradil rod *Cactus* pro kulovité kaktusy a ustanovil rody *Opuntia* pro kaktusy se stonkem z článků, *Pereskia* pro keřovité kaktusy s listy a *Cereus* pro sloupovité druhy. Popsal je podle Linnéem nově zavedených taxonomických pravidel. Rod *Cereus* tehdy zahrnoval všechny kaktusy se sloupovitým nebo výrazně prodlouženým stonkem. L. Pfeiffer v roce 1838 vyčlenil rod *Cephalocereus* pro cereusy s cefáliem, ze kterého vyrůstají květy. Ch. Lemaire roku 1839 popsal rod *Pilocereus* pro „vlasaté“ cereusy; současný název je *Pilosocereus*. V roce 1848 G. Engelmann ustanovil rod *Echinocereus* pro drobné cereusy s květní trubkou nesoucí trny. Britton & Rose (1919 - 1923) a A. Berger (1929) ve svých systémech pokračovali v oddělování dalších druhů do nově ustavených rodů. V rodu *Cereus* nakonec zůstalo asi 33 druhů, které, aniž by naplňovaly definici rodu, jsou zbytkem po vyčlenění ostatních druhů do jiných rodů (ref. Anderson E. F. *The Cactus Family*, 2001). F. Ritter zařadil druh *C. aethiops* do jím vytvořeného rodu *Piptanthocereus aethiops* (Haw.) F. Ritter. D. R. Hunt řadí *Cereus aethiops* do podrodu *Ebneria* (Backeb.) D. R. Hunt spolu s *C. adelmarii, C. estevesii, C. haageanus, C. kroenleinii, C. phatnospermus, C. saddianus* a *C. spegazzinii.*

kvetoucí *Cereus aethiops* Haw. Arg., San Luis, San Pablo Norte (foto Lumír Král)

Cereus aethiops Haw. s plody (foto Jaroslav Vích)

Cereus aethiops Haw. a řez květem

Cereus aethiops je shodou okolností první kaktus, který jsem v přírodě našel. Během let jsem ho pozoroval na více místech. Podle poznatků z literatury roste na území Argentiny, v provinciích Buenos Aires, Catamarca, Córdoba, Entre Rios, La Pampa, La Rioja, Mendoza, Río Negro, Salta, San Juan, San Luis a Tucumán, kde se vyskytuje v nadmořských výškách 0 - 800 m. V přírodě se vyskytuje na různě situovaných stanovištích, většinou to jsou xerofytní porosty a pastviny v pampě. Doprovodnou kaktusovou vegetaci tvoří mj. *Opuntia sulphurea, Echinopsis leucantha, Denmoza rhodacantha, Maihueniopsis glomerata* aj.

Tento sloupovitý druh s černými trny se v našich sbírkách téměř nepěstuje, i když může být dominantou sbírky. Je k tomu přímo předurčen svojí nižší výškou, barvou epidermis, květy i plody. *Cereus aethiops* je pomalu rostoucí druh, který se poměrně dobře pěstuje, i když je poněkud náchylný k zahnívání, pokudje hodně zaléván a není umístěn na dobře větraném místě. K problému dochází zejména po přesazení mladých rostlin. Jinak je to rostlina pomalu rostoucí a dlouhověká. Snáší krátkodobě teploty k 0 °C, jsou zaznamenány i případy, kdy rostlina přežila -10 °C. Pro bezpečné pěstování je lépe se velmi nízkým teplotám vyhnout. Nikdy nevíte, z jakého stanoviště pochází původní rostlina. Druh má rád velmi propustnou minerální půdu alena živiny příliš bohatá půda vede k nepřiměřeně rychlému růstu a vytahování stonku. Pro pěstování je také důležitá pěstební nádoba s drenáží a dostatečným prostorem pro kořeny. Proto je důležité přesazování, když rostlina získává na průměru stonku. Pokud je nadzemní část stonku seříznuta, např. při zmlazování rostliny, *C. aethiops* z podzemní kořenové části obráží novými stonky. *Cereus aethiops* se rozmnožuje odnožemi a semeny. Semena však musí být zralá. Že je plod zralý se pozná jeho zbarvením do červena až fialova a podélným prasknutím plodu. V zeleném plodu lze najít černá semena, která vypadají jako zralá, bohužel jejich klíčivost je nulová. Přihnojování jen občas v době vegetace, minerální hnojivo by mělo mít vyšší obsah draslíku. Pěstování na plném slunci podporuje růst stonku do šířky a pravidelné kvetení. Rostliny v dobré kondici jsou schopné bránit se různým chorobám, jako jsou nekrózy, fuzariózy, virózy aj. Rostliny občas napadá sviluška (červený pavouček), vlnatka a kořenovka. Proti škůdcům pomáhá běžná chemie (insekticidy, akaricidy).

Cereus aethiops byl popsán a název platně zveřejnil A. H. Haworth v roce 1830. Druhové jméno tohoto druhu pochází z řečtiny a znamená "hořet, černý" a vztahuje se k charakteristickým černým trnům. Podle popisu se jedná o keřovitý, vzpřímený, víceméně sloupovitý kaktus, obvykle od báze málo rozvětvený, až 2 m vysoký a 1,5 m široký, s modrým voskovým povlakem na mladých stoncích a zvláštními černými trny. Tak vysoké a široké rostliny jsou v přírodě spíše výjimkou. Je to jeden z mála cereusů, který kvete už ve výšce rostliny 50 cm. Noční květy jsou vonné, bílé až světle růžové, až 20 cm dlouhé. *Cereus aethiops* má také místní jména: Quisco, Cardoncito, nebo Hación.

I když populace *Cereus aethiops* nejsou početné, jsou přesto stabilní a zatím většině nehrozí vyhynutí. Nebezpečí však hrozí v místech, kde dochází k rozšiřování sójových nebo eukalyptových plantáží.

Jaroslav Vích

Naši jubilanti

Martiník Josef - 70 let

I během prázdnin slavíme kulatá výročí, tentokrát začátkem srpna oslaví náš dlouholetý člen, pan Josef Martiník z Klimkovic - 70 let. Náš oslavenec dlouhá léta pracoval v porubském Klubu kaktusářů zúčastňuje se aktivně všech našich schůzek, výstav, zájezdů, ale i dalších kaktusářských akcí. Nedávno nám promítnul nádherné obrázky z národních parků USA, kde se byl podívat za rodinou. Přejeme našemu jubilantu do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí, rodinné pohody a mnoho pěstitelských úspěchů.

Josef Martiník s manželkou

Setkání kaktusářů v Ustroni 2023

Letos se termín setkání v Ustroni posunul na konec dubna (28. - 30. 4. 2023). Místo konání zůstalo stejné. Přesto přijel velký počet účastníků, nejen z Polska, ale i Česka a Slovenska. V pátek večer proběhlo klasické občerstvení u ohně. V sobotu od rána probíhal prodej rostlin apod. Od 9. hodin začala akce organizační zprávou, s ohodnocením některých kaktusářů za propagaci polského kaktusářství. Potom začal celodenní přednáškový program: Grzegorz Matuszewski - rarity Chile, Jaromír Chvastek - *Asclepias*, Jaroslav Šnicer - Mexiko, Leszek Kasperski – nová lobivie, Tomek Blaczkowski - rodinný výlet do Argentiny, Robert Borowski - *Mediolobivia*. Po večeři proběhlo závěrečné posezení a diskuze na kaktusářské téma. Po nedělní snídani se přátelé vydali do okolních sbírek. Opět skvělá akce, na kterou přijíždí stále více kamarádů. Držíme palce, aby na setkání ještě dlouho přijíždělo tolik dobrých kamarádů.

společné foto - Ustroň 29. 4. 2023

Otevírání sezóny ve Dvoře Králové n. L.

V sobotu 13. 5. 2023 proběhlo tradiční Otevírání sezóny ve Dvoře Králové n.L. Přátelé se začali sjíždět již v pátek odpoledne, aby si mohli povykládat, co je nového v kaktusářském světě. V sobotu od rána probíhal prodej rostlin apod. My jsme přijeli v sobotu na otočku, abychom se pozdravili po delší době s kamarády. Pravidelně sem přijíždějí kaktusáři z okolí, ale také ze vzdálenějších míst, dokonce ze zahraničí. Odpoledne proběhly přednášky: Igor Dráb – kaktusy USA, Bořivoj Prokeš – kaudexy Sokotry a Ománu, Lubomír Hojný – Namibie a Jaroslav Srníček – výživa kaktusů prakticky a i teoreticky. Bohužel jsme všechny přednášky neviděli, neboť jsme se vraceli zpět domu. To ovšem neznamená, že Otevírání sezóny bylo špatné, spíše naopak, velmi se vydařilo, i když účast byla menší než jiné roky. Možná za to může chladné počasí. Organizátoři si zaslouží velký dík, za skvěle připravenou akci.

setkání s dobrými přáteli s Benešova

nechyběli známé tváře Petr Antálek a František Flek, Pavel Klouda podává domů zprávu, co nakoupil

Informace

--- **4. 9. 2023** - schůzka s přednáškou: Ing. Petr Lichý – Chile 2023
--- **2. 10. 2023** - schůzka s přednáškou
--- **6. 11. 2023** - schůzka s přednáškou

--- **10. - 18. 6. 2023** - výstava kaktusů v **Brně**, areál Zahradnického centra Čtyřlístek, Brno – Bystrc, pondělí až sobota 9 –17. hodin, neděle do 15. hodin

--- **23. - 25. 6. 2023** - setkání kaktusářů **Pobeskydí 2023**
Tradičně poslední víkend v červnu, ve dnech **23. - 25. 6. 2023** proběhne 28. setkání kaktusářů POBESKYDÍ v Havířově, hotel Rudolf. Na tuto akci se sjíždí pravidelně pěstitelé kaktusů ze širokého okolí i ze zahraničí. Hotel Rudolf nabízí velmi dobré ubytování, stravu, ale i doprovodný program jako wellness apod. Pro kaktusáře sobotní přednáškový den, burza, návštěva okolních sbírek nebo procházka v nedaleké krásné přírodě Beskyd.
Informace a rezervace ubytování: U Motelu 3, 73601 Havířov, www.hotelrudolf.cz,
e-mail: hotel-rudolf@hotel.cz, tel. +420 222 539 539

Sobotní přednášky na Pobeskydí 2023:

Grzegorz Matuszewski (PL) – rarity Chile 2022
Roman Staník (SK) – Brazílie
Němček Juraj (SK) – USA 2022
Müller Honza (CZ) – neznámá místa USA 2023
Hadrava Honza (CZ) – Arizona
Kasperski Leszek (PL) – rod *Weingartia*
Škrovan Albert (SK) – Bolivie

--- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
--- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: **lumir.kral@seznam.cz**
--- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: **www.pavko.cz/kko** nebo osobních stránkách Lumíra Krále: **www.lumirkral.webnode.cz**

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz
Ing. Vích Jaroslav, e-mail: jaroslav.vich@gmail.com

OBSAH – ČERVEN 2023

Z naší činnosti	82	Naši jubilanti (Martiník)	92
Obrázky našich členů	82	Setkání kaktusářů v Ustroni 2023	93
V říši bodláků - část 2.	83	Otevírání sezóny ve Dvoře Králové	94
Cereus aethiops Haw.	90	Informace	95

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu
Tisk: Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o., Ostrava
Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, červen 2023
Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.
Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Toumeya papyracantha, Texas, USA, s hnědými a světlými trny

Pterocactus fischeri, Buta Ranquil

Pterocactus astralis, A Piera Bueno, R2, Argentina

Turbinicarpus macrochele, San Antonio de Los Castellos, SLP
Turbinicarpus flaviflorus, Rita, Mexiko